

ծանուցի ձեզ, թէ այդ խորթ եւ նորաձեւ բանիցդ ի բաց կացէք, զի չէ դա ճշմարիտ ուղղափառաց, այլ Քաղկեդոնականացն. թէ լսէք բարեւոք. եթէ ոչ լսէք՝ դուք տայք զպատասխանին ի յահեղ յատեան զատաստանին Քրիստոսի:

Իմացիք, զայդպիսի բանդ ոչ կարէք դուք յառաջ տանել. զի ի յԱստուծոյ այլ է որ կու վիճի²⁶. զի քաջ հռետորի է որ ոչ միայն զբան հակառակին ի դերեւս հանէ, այլ եւ զիւրն հաստատէ. զի զիմակայութեամբ եւ զիմացարակութեամբ է բանն կատարեալ. եւ բանդ այդ ոչ է այսպէս որ ոչինչ յաւելու բարիս, այլ խոռովութիւն եւ վրդովմունք ձգէ ի մէջ տնմեղ մարդկաց եւ Աստուծոյ զատաստանի պարտական լինի. պատճառն առաջին եւ հետեւողքն»:

Կիրակոս Տրապիզոնցւոյ մասին հաղորդուած տեղեկութիւնները անվստահելի են: Գրիգոր Վ. Բուք, որ ի վկայութիւն կը կոչուի, Գրիգոր Դարանաղցին է. իսկ սա Կիրակոս արեղայի հիացողներէն է: Իւր ժամանակագրութեան մէջ (էջ 392—393) կը գրէ Դարանաղցի. «Տէր Կիրակոսն Տրապիզոնցի ձգնաւորն, որ բազում ժամանակս կեցեալ ի լսարանս Կարկառեցի Պետրոսին. եւ էր կատարեալ փիլիսոփայ. եւ յորժամ բռնութեամբ կամէր վարդապետն հարկիւ տալ հրաման քարոզելոյ, նա փախուցեալ զաղտ յամենե-

²⁶ Զ. կու լիճի: